

mere end det halve Europa ligger endnu i Krampetrækninger efter de store Krigsbegivenheder, og hvem tør garantere for, at vi om kort Tid er i normale Tilstande? Er der nogen, som kan garantere for, at vi nu gaar en rolig Tid i Møde, at i Løbet af kort Tid alle Vanskeligheder er forbi, at Varehandelen gaar paa normal Maade, og at de Tilførsler kommer, som det danske Behov kræver? Det tror jeg ikke. Forholdet er, naar man vil tage alting med i Betragtning, tværtimod det, at de største Vanskeligheder muligvis er dem, der staar tilbage. Sæt, at den truende Strejke i de engelske Kulminer bliver til Virkelighed, saa vil i Løbet af 2 Maaneder Danmark praktisk talt være uden Brændsel; og vi er da ikke stillede som i 1917, da vi kunde trække de manglende Forsyninger til os Syd fra. Der er intet eller saa godt som intet at faa, der er ikke det Sted i Verden, vi kan henvende os for at faa de engelske Kul erstattet. Hvis vi havde Skibe nok, kunde vi formentlig faa Kul fra Amerika; men det har vi ikke. Og der er mange andre Varer, som vi kun i ringe Mængde har faaet tilført i de sidste Maaneder, og som der er meget stor Knaphed paa her i Landet.

Det synes mig da, at Forholdene overalt er saa usikre, at man aldeles ikke med nogen Vished kan udtale sig om, hvor vidt vi nu er kommet over den værste Varemangel, eller vi har den tilbage. Men under alle Omstændigheder staar det mig klart, at vi er ikke over Dyrtiden, ja, Forholdet er vel endogsaa dette, at Varepriserne gennemgaaende ikke har været højere under hele Krigsperioden, end de er i Øjeblikket; kyndige Folk mener endogsaa, at den øjeblikkelige svage Nedgang, der er i Prisen paa visse Varer, vil blive efterfulgt af en større Stigning. Det er mig sagt af Folk, der har mere Kendskab til Forholdene end jeg, at i visse Lande i Europa er efter Vaabenstilstanden Varepriserne steget i ganske usædvanlig Grad. Jeg har da heller ikke set, at man noget andet Sted end her har stillet Forslag til Rigsdagen om praktisk talt at ophæve alle prisregulerende Bestemmelser. Det blev sagt her af en Repræsentant for en anden Stat forleden Dag, at i hans Land vilde det være utænkeligt, at noget saadant kunde prøves som det, man var i Færd med at prøve her i Landet.

Jeg kan dog — skønt der foreligger Tegn, som kunde tyde derpaa — ikke tro, at det er de Partiers Mening, som stiller dette Forslag, at vi nu skulde op paa Verdensmarkedets Priser. Naar jeg siger, der er Tegn, der tyder derpaa, vil jeg ogsaa

nævne et Eksempel. Jeg læste for en 2—3 Dage siden i et af de største Venstreblade paa Sjælland, „Næstved Tidende“, et Referat af en Tale, som en af Venstres Politikere havde holdt ved et Møde. Denne Mand, hvis Tale meget udførlig er refereret i det paagældende Venstreblad, hævdede, at nu skulde alle prisregulerende Bestemmelser vedrørende Landbrugsprodukter hæves, nu vilde man kræve Tip-Top-Priser; hvorvidt et Pund Smør kostede 30 Kr. eller ej, var ganske ligegyldigt, nu vilde man have, hvad der kunde tilkomme Producenterne, man vilde ikke længere finde sig i det Overgreb, som Landbruget under Krigen havde været Genstand for. Jeg vil indtil videre tro, at denne Repræsentant for Venstre i det mindste ikke har hele Venstre med sig; men det er dog, synes jeg, ret besynderligt, at et meget betydeligt Venstreblad tager et saadant Referat uden at gøre Indsigelser mod Ordene, der er faldet. Det forekommer mig, at Tiden ikke just er inde til at kræve noget saadant, men at Forholdene tværtimod paalægger os alle at gøre vort bedste for, at vi kan komme over den sidste vanskelige Tid, der endnu er tilbage som Følge af Krigsforholdene.

I det foreliggende Lovforslag foreslaas det, at Loven af 7. August 1914 ophæves 14de Dagen efter, at Præliminærfreden er undertegnet af de associerede Stormagter og Tyskland, det vil altsaa sige, at 14de Dagen efter, at Hovedaftalerne mellem de krigsførende Magter er truffet, ophæver vi Loven af 7. August 1914, og saa staar vi paa bar Bund. Men det er ikke paa nogen Maade sikkert, at Præliminærfredens Undertegnelse vil betyde en Forandring i Varemængden, i Varepriserne og i Muligheden for at faa Varer her til Landet. Det er ikke nok, at der ligger Varer paa oversøiske Pladser, mange andre Forhold maa tages i Betragtning, og det forekommer mig ikke sandsynligt, at den Omstændighed, at Præliminærfreden bliver undertegnet, skulde i særlig Grad bidrage til, at de Vanskeligheder, det drejer sig om, hæves for os.

Jeg kan derfor ikke tilraade Folketinget at stemme for, at vi ophæver Loven af 7. August 1914 14de Dagen efter, at Præliminærfreden bliver undertegnet; jeg maa tværtimod tilraade Folketinget at modsætte sig, at Loven af 7. August 1914 ophæves fra dette Tidspunkt. Jeg gaar ud fra, at Lovforslaget vil blive henvist til et Udvalg, og vi fra vor Side skal være villige til at forhandle om en Begrænsning af Tiden for Lovens Gyldighed. Det forekommer mig, at